

Ο Πούτιν δια του Αγίου Όρους σπρώχνει τους Ρώσους προς την Ορθοδοξία,

ενώ εμείς, σύντροφοι και μη, την βλέπουμε χαλαρά
και ευτυχώς λίγοι την πολεμούν

Γράφει ο
Byron Tomazos

Ο Πούτιν προσπάθησε 4 φορές να πάει στο Άγιον Όρος. Δύο φορές απέτυχε.

Συγκεκριμένα το 2001 κατά τη διάρκεια της δεύτερης θητείας του στην προεδρεία, ένας ισχυρός άνεμος δεν άφησε το ελικόπτερό του να απογειωθεί. Τρία χρόνια αργότερα, ενώ ήταν έτοιμος να πετάξει προς τον Άγιον Όρος αναγκάστηκε να το αναβάλλει διότι προέκυψε η ομηρία των παιδιών στη μικρή ρωσική πόλη Beslan. Αλλά τελικά όταν τα κατάφερε το 2005 καλύφτηκε από όλο τον διεθνή τύπο και δημιούργησε έναν θεσμό με τους καλόγηρους, ο οποίος μεταμόρφωσε - ενίσχυσε όχι μόνο την κοινωνία τους αλλά και

μοναστήρι του Αγίου Παντελεήμονα).

Φέτος στα τέλη του Μάη έκανε το τέταρτο ταξίδι - προσκύνημα το οποίο και πάλι έγινε διεθνές γεγονός και παρακολουθήθηκε από τα διεθνή μέσα μαζικής ενημέρωσης και γράφτηκαν εκτενή άρθρα γι' αυτό το προσκύνημα. Μάλιστα το περιοδικό Time με τον Simon Shuster έκανε εμπεριστατωμένη περιγραφή και αφιέρωσε αρκετές σελίδες.

Το στρατηγικό όραμα του Πούτιν για τη Ρωσία πηγαινει πίσω από την εποχή του Ψυχρού Πολέμου, δηλαδή στις ομιλίες του πηγαινει πέρα από τη χρήση φράσεων και ενεργειών του Ψυχρού Πολέμου και η στρατηγική του χρησιμοποιεί τις ρίζες μιας παλαιότερης εποχής των Τσάρων και των Κληρικών και όχι του κομμουνιστικού κατεστημένου.

Δια των επισκέψεών του στο Άγιον Όρος προκάλεσε - αναβίωσε την εποχή της αυτοκρατορικής δύναμης σηματοδοτώντας πόσο σπουδαίο είναι το Άγιον Όρος στην κληρονομιά που θέλει να φτιάξει.

Πολύ λίγοι άνθρωποι είναι σε καλύτερη θέση να ε-

τη ρωσική ελίτ στη Μόσχα.

Αυτή τη σχέση που δημιούργησε το Κρεμλίνο ήρθε να αγκαλιάσει την **ορθόδοξη πίστη, να την ελέγξει και οικειοποιηθεί σαν ιδεολογία και σαν πηγή επιρροής στο εξωτερικό.** (Φώτο: το Ρωσικό

ξηγήσουν αυτή την κληρονομιά από τον Dugin, τον ηγετικό θεωρητικό του ρωσικού ιμπεριαλισμού και τη φημισμένη ταυτότητα στη συλλογική συνείδηση και ειδικά της εργατικής πτέρυγας του Κρεμλίνου.

Συνέχεια στη

σελίδα 4

Ο Πούτιν δια του Αγίου Όρους σπρώχνει τους Ρώσους προς την Ορθοδοξία,

ενώ εμείς, σύντροφοι και μη, την βλέπουμε χαλαρά και ευτυχώς λίγοι την πολεμούν

(Σε ασύνδετο σχήμα)

Συνέχεια από
τη σελίδα 1

Γράφει ο
Βύρων Τομάζος
Μηχανολόγος,
Απόφοιτος Πολυτεχνείου
Μονάχου
e-mail: btomasz@gmail.com

Από τα είκοσι μεγάλα μοναστήρια του Αγίου Όρους τα δεκαεφτά από αυτά είναι ελληνικά, ένα είναι ρώσικο, ένα είναι σέρβικο και ένα βουλγάρικο, τα οποία φαίνονται σαν μεσαιωνικά κάστρα καθώς και τα υπόλοιπα του Αγίου Όρους.

Το ρώσικο δεσπόζει και φαίνεται σαν ένα πρόσφατο ανακαινισθέν θέρετρο πολυτελείας, κατά τον Dugin. Έχει ανακαινιστεί τα τελευταία χρόνια από ρώσους δισεκατομμυριούχους και το Κρεμλίνο.

Ο Πούτιν έδωσε προσοχή στο συμβολισμό του μοναστηριού· μόλις έφτασε είπε: «Πάνω από χίλια χρόνια οι πνευματικές μας παραδόσεις και αξίες γαλουχήθηκαν εδώ, σήμερα καθώς αποκαθιστούμε τις αξίες του πατριωτισμού, της ιστορικής μνήμης και του παραδοσιακού πολιτισμού, δημιουργείται ξανά ένας ισχυρός δεσμός με το Άγιο Όρος». Και συνέχισε ότι «με πολλούς τρόπους αυτοί οι δεσμοί ακούγονται από την τσαρική εποχή και μάλιστα κατά τη διάρκεια του λυκόφωτος της εποχής αυτής».

Στο τέλος του 19αι. το ανώτατο Ρωσικό δικαστήριο παρήγγειλε γη μέσα στο Άθως για να ενισχύσει τις απαιτήσεις του ότι είναι ο παγκόσμιο προστάτης της Ορθοδοξίας και στάλθηκαν πολλοί Ρώσοι καλόγεροι στα μοναστήρια. Όπως είπε ο πατέρας Μακάριος οι βλέψεις των Τσάρων ήταν πολύ ισχυρές για το Άγιον Όρος κι αν έμεναν θα ήταν μια ρώσικη αποικία, αλλά ευτυχώς για εμάς τους Έλληνες, η Μπολσεβίκικη Επανάσταση του 1917 έσωσε το Άγιον Όρος, έμμεσα, από το να γίνει ρώσικη αποικία...

Ως γνωστόν οι κομμουνιστές σαν άθεοι δεν έδειξαν ενδιαφέρον και σιγά σιγά ατόνησε η ρώσικη επιρροή όπως και σιγά σιγά ολιγόστευσαν και οι Ρώσοι καλόγεροι.

Ο Μακάριος είπε «για να λέμε την αλήθεια το Άγιον Όρος έχει αρκετές χορηγίες από τη Ρωσία».

Με τα προσκυνήματα του Πούτιν, πέραν του αν πιστεύει ή όχι, θέλει να δείξει και να παρουσιάσει τον εαυτό του σαν προστάτη της Ορθόδοξης πίστης.

Μετά την πτώση του κομμουνισμού η Ρωσία ξαφνικά βρήκε ότι της έλειπε μια εθνική ιδέα, μια ιδεολογία που θα μπορούσε να α-

ντικαταστήσει τα απαξιωμένα λόγια-σλόγκαν του Λένιν και του Μάρξ και να δελεάσει-επιηρεάσει όλα τα ανατολικά κράτη που είναι ορθόδοξα και τα οποία ήθελε-θέλει μαζί της.

Η Ορθοδοξία του ταίριαζε πολύ καλά με τη διαπίστωση ότι αυτή είναι μια πραγματική πίστη σε αντίθεση με τις καταπατήσεις-παρεκκλίσεις του δυτικού φιλελευθερισμού.

«Για εμάς -είπε ο Dugin- η Ορθοδοξία είναι το αναγκαίο και κυρίαρχο στοιχείο της εθνικής μας ιδέας, είναι ο πυρήνας».

Φυσικά έχει και πολιτικά προτερήματα επιρροής δεδομένου ότι η Ελλάδα, η Βουλγαρία και η Κύπρος, που είναι ορθόδοξοι, είναι στην Ευρωπαϊκή Ένωση και έχουν βέτο, π.χ. για τις κυρώσεις που έχουν επιβληθεί στη Ρωσία λόγω Κριμαίας, και οι οποίες θα ξανασυζητηθούν του χρόνου.

Η πολιτική του Πούτιν γύρω από την ορθοδοξία τον έχει βοηθήσει και εντός της Ρωσίας, ειδικά στη δυσφήμιση της αντιπολίτευσης του. Ο πατήρ Εφραίμ με ένα ναυλωμένο αεροπλάνο πήγε την Αγία Ζώνη στην Ρωσία και σε σχετικά λίγο χρονικό διάστημα την προσκύνησαν 3 εκ. Ρώσοι. Μεταξύ των πρώτων ήταν και ο ίδιος ο Πούτιν, ο οποίος πήγε στο αεροδρόμιο να υποδεχτεί τον Εφραίμ με την Αγία Ζώνη. Και όπως αντιλαμβάνεστε αυτό είχε τεράστια τηλεθέαση και σημασία.

Επίσης, ο Πούτιν χρησιμοποιεί και την ορθοδοξία σαν μαξιλάρι για την εισβολή του στην Κριμαία χρησιμοποιώντας και σαν δικαιολογία ότι ο Άγιος Βλαδίμηρος, ο Ισαπόστολος Βασιλιάς των Ρώσων που παντρεύτηκε την αδερφή του αυτοκράτορα του Βυζαντίου του Βασιλείου Β' του Βουλγαροκτόνου, που βοήθησε πολύ στην εξάπλωση του Χριστιανισμού και έκτισε δυο ωραίες εκκλησίες στο Κίεβο και ο οποίος βαφτίστηκε στην Κριμαία.

Η Ορθόδοξη θρησκεία ήταν πάντα πολύ σημαντική για τη δημι-

ουργία ρώσικου κράτους το οποίο δημιουργήθηκε από διάσπαρτες φυλές στον απέραντο αυτό ανατολικό κόσμο και χρησιμοποιήθηκε σαν συνδετικός κρίκος. Επίσης, η επίσκεψη του Ρώσου προέδρου Πούτιν ήθελε να επιδείξει τη σημασία της Ρωσίας ως υπερασπιστής της Ορθόδοξης απανταχού.

Μεταξύ των πιο αρχαιότερων κληρικών στη Ρωσία ο Πούτιν θεωρείται σαν ένα δώρο Θεού, κάτι σαν άγιος και οι οποίοι πιστεύουν ότι από την εποχή των Τσάρων δεν είχε τέτοιο ηγέτη παγκόσμιας εμβέλειας και σπουδαιότητας. Αυτός είναι το μοντέλο ενός ορθόδοξου ηγέτη, λένε.

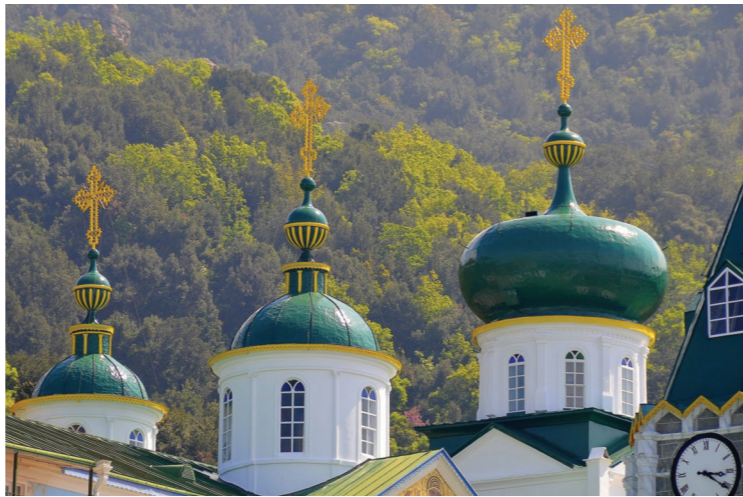
Ο Πούτιν σαν μεγάλος και διορατικός ηγέτης που είναι αγκαλιάζει την ορθοδοξία ενώ οι περισσότεροι πρώην σύντροφοί του στην Ελλάδα την αποστρέφονται, σχήμα οξέμυρων.

Γράφοντας όλα αυτά για τον Πούτιν διαλογίζομαι ότι αυτοί προσπαθούν να ενισχύσουν την ορθόδοξη πίστη και παράδοση, ενώ εμείς εδώ στην Ελλάδα το βλέπουμε όλοι πολύ χαλαρά, και ευτυχώς ορισμένοι την πολεμούν.

Αντιλαμβάνομαι ότι στην ορθόδοξη εκκλησία μας πολλά δεν είναι όπως έπρεπε να είναι αρχίζοντας από την ιεραρχία, αλλά το να πιστεύεις

ή να μην πιστεύεις στον Θεό το βρίσκω λογικό και αιτιολογημένο αλλά το να απεχθάνεσαι τις παραδόσεις μας το βρίσκω λάθος, διότι εμείς οι Έλληνες είμαστε γαλουχημένοι και έχουμε μεγαλώσει μέσα στην ορθόδοξη εκκλησία και αυτό το νιώθουμε πηγαίνοντας σχεδόν όλοι μας στην εκκλησία τη Μεγάλη Εβδομάδα, τα Χριστούγεννα, τις μεγάλες γιορτές, τις ονομαστικές γιορτές, του Αϊ-Γιαννιού, στη νεκρώσιμο ακολουθία του είδα αρκετούς που παρουσιάζουν τους άθεους να δακρύζουν όταν όλα αυτά τα ωραία λόγια της ακολουθίας αφορούν π.χ. τη μητέρα τους.

Στη Χίο λέγαμε «Όλα τα' χει η Μαργιωρή και της έλειπε ο φερετζές». Εδώ ο κόσμος αντιμετωπίζει πολλά προβλήματα και η εκκλησία μας βοηθάει πάρα πολύ κόσμο, ήταν ανάγκη τώρα να βγάλουμε από τα συρτάρια τους το θέμα των Θρησκευτικών, ενώ έχουμε τόσα άλλα προβλήματα με την κρίση που μας μαστίζει, εκτός κι αν ήθελαν να το

χρησιμοποιήσουν για αποπροσανατολισμό του λαού. Είναι πολύ ενδιαφέρουσα αυτή η κίνηση του Πούτιν, τον οποίο θεωρώ ως έναν ικανότατο ηγέτη. Η ανάδειξη από τον Πούτιν της σημασίας του Αγίου Όρους, σε διεθνές επίπεδο, σίγουρα ενισχύει και την γεωπολιτική θέση της Ελλάδος, είναι και αυτό ένα asset για την Ελλάδα το οποίο δεν το έχουμε εκμεταλλευτεί πλήρως. Ψάχνουμε τον κατάλληλο μεσσία-ηγέτη που να βλέπει τα πράγματα πιο σφαιρικά και μακροπρόθεσμα πέραν των κομματικών και ιδεοληψιών.

Όπως γράφει κι ο Στέφανος Κασιμάτης στην «Καθημερινή», πρέπει να είναι κανείς τελείως ανιστόρητος ή τυφλωμένος από ιδεολογικό μίσος για να μην αντιλαμβάνεται ότι αυτή η εκκλησία με όλα τα αρνητικά της είναι ένας αρχαιότερος θεσμός με ιστορική συνέχεια του έθνους και του κράτους. Αυτή η εκκλησία έχει τις ρίζες της σε ετούτη τη χώρα και την κοινωνία της και το λέω σαν επικριτής της. Επομένως, οποιαδήποτε δομική απόπειρα μεταρρύθμισης των σχέσεων πολιτείας-εκκλησίας πρέπει να επιχειρείται με σοβαρότητα.

Πρόσφατα το μοναστήρι το ρώσικο του Παντελεήμονος είχε σοβαρό πρόβλημα. Ο Ρώσος ηγούμενός του ήταν υπερήλικας και πέθανε 103 ετών, οι πλειονότητα των μοναχών ήταν Ουκρανοί, και αυτός που κυβερνούσε έμμεσα το μοναστήρι ήταν Ουκρανός.

Η Αγία Κάλπη έβγαλε ηγούμενο τον Ρώσο Ευλόγιο και όχι τον Ουκρανό Μακάριο που στην ουσία διοικούσε το μοναστήρι. Για τη Ρωσία ήταν πολύ σοβαρό να βγάλει Ρώσο ηγούμενο, κινούσε γη και ουρανό για να μην χάσει την δική της Ιερουσαλήμ στο Άθως. Και για τους λόγους που έχω προαναφέρει ήταν εκ των ων ουκ άνευ της Ρωσίας να παραμείνει το μοναστήρι σε ρώσικα χέρια κι αυτό ενδιέφερε σφόδρα την πολιτική και θρησκευτική ηγεσία της Ρωσίας. Όπως αντιλαμβάνεστε η Ρωσία θέλει να γεμίσει το Άγιο Όρος με Ρώσους καλόγερους, ευτυχώς ο πατριάρχης Βαρθολομαίος έβαλε πλαφόν 10% για τους αλλοδαπούς καλόγερους. Για να δούμε θα τηρηθεί;...